

VENNEN

1. ÅRGANG NUMMER 7 SEPTEMBER 1949

INDHOLD:

Nyt fra Tyskland	109
Interview med Bob Angelo.....	111
Nogle kritiske bemærkninger	113
Da jeg var 20 —	115
Kunstnerisk assistance	116
Vi har også forsvarere!.....	117
Bidragsliste	120
Nogle fordomsfrie tanker	121
Fra livets arena.....	123
Fra vore afdelinger.....	124

NYT FRA TYSKLAND

Fra vor Berlin-korrespondent har vi modtaget nedenstående aktuelle beretning om vore tyske følelsesfællers vanskeligheder. Red.

Livsbetingelserne for de tyske kammerater er nu som før desværre lidet opmuntrende. For kun kort tid siden bestemte den øverste domstol i den britiske besættelseszone, at ikke alene den gamle paragraf 175, men også den af nazisterne indførte, stærkt skærpende tillægsparagraf 175 a, også fremdeles er gældende i fuld udstrækning. Det betyder, at i Tyskland er *enhver* seksuel handling mellem mænd strafbar. (Kvinder er derimod fuldstændig straffrie).

Næsten hver uge finder der en retshandling vedrørende disse forhold sted for en eller anden Berliner-domstol. De fleste processer følger på arrestationer, som kriminalpolitiet foretager. Tillige undser politiet sig ikke for — nøjagtigt ligesom Gestapo til tider gjorde — at udsende talrige »agents provocateurs«, som ligefrem udfordrer de homoseksuelle til handling og så arresterer dem.

Dette er den ene side. Men desuden er der også en anden, mere opmuntrende. I Berlin eksisterer der i øjeblikket ca. 20 herre- og henvend 15 dameklubber. Her finder der hver aften dans og optræden sted. Om lørdagen foranstalter to store etablissementer hyppigt store baller, i hvilke der deltager indtil 400 personer.

Det kan synes paradoksalt, men er trods alt sådan, at alle disse arrangementer finder sted med *officiel* tilladelse fra politimyndighederne, som også lejlighedsvis udsender iagttagere, der imidlertid aldrig blander sig i forholdene. Om grunden til dette erklærede en politiofficer mig følgende: En mands homoseksuelle *indstilling* (Veranlagung) giver ingen grund til at skride ind, men det gør enhver homoseksuel *handling* (Handlung), ja, endda bare mistanken om en sådan handling. Ved alle disse arrangementer, erklærede politiofficeren videre, finder der jo ingen homoseksuelle handlinger sted, altså er der heller ingen grund til at skride ind. At så herrerne efter et sådant arrangement almindeligvis går *to og to* hjem, hvor der jo eventuelt dog tildrager sig et eller andet, det overser politiet med en virkelig forbavsende tolerance.

Så opmuntrende disse sidste kendsgerninger nu også er, så viser dog det

hidtil sagte med en forfærdende tydelighed den frygtelige uret, som de omtalte paragraffer 175 og 175 a anretter i Tyskland. Helt bortset fra følger af pengeafpressere har disse paragraffers fortsatte beståen til følge, at det er et rent tilfælde, om et menneske bliver straffet eller ikke. Der bliver sikkert dagligt i Tyskland begået tusinder af som sådan strafbare homoseksuelle handlinger. Men kun en ringe brøkdel af »gerningsmændene« bliver straffet derfor, og de må så at sige bøde for alle de andre!

At berede denne tilstand, der spotter enhver menneskerettighed, en ende er nu den tiltrængte opgave, som desværre kun bliver taget alvorligt af relativt få tyskere. De fleste af vore kammerater venter på, som jeg altid plejer at sige, at deres befrielse af sig selv skal falde i deres turban ligesom Aladdins appelsiner.

Ikke desto mindre er der allerede igen i næsten alle større tyske byer små grupper, som ikke resignerer. Vi kan hidtil især takke det schweiziske blad »Der Kreis«s formidling for, at disse grupper efterhånden får føling med hinanden, og vi således kan indrette vort arbejde efter hinanden.

Vi her i Berlin arbejder — i overensstemmelse med mange indenlandske og udenlandske venner — henimod genoprettelsen af den tidligere eksisterende »Wissenschaftlich-Humanitäre Komitee«, som blev ledet af *Hirschfeld* (den verdensberømte tyske videnskabsmand *Magnus Hirschfeld*, der gjorde en stor indsats i kampen for de homoseksuelles rettigheder. Red.). Naturligvis vil vi ikke betingelsesløst overtage alle den tidligere organisations doktriner og teser, men vi vil bygge videre på dens traditioner.

I midlertid har videnskaben jo gjort så store fremskridt i dette spørgsmål, at vi ubetinget må tage hensyn til disse. (Jeg tænker her på et i Tyskland under krigen fremkommet arbejde af *Lang*, som jeg engang senere skal tillade mig at referere, samt den berømte *Kinsey-rapport*).

Desværre umuliggør den kendsgerning, at vi stadig lever under en militærregering, at vi begynder virkeligt aktivt på arbejdet. Såvel andragender om egne tidsskrifter som om licens til beskyttelsesorganisationer er hidtil overalt i Tyskland blevet afslået. I Berlin er stillingen især vanskelig, fordi byen er besat af fire magter, hvoraf russerne er de skarpeste modstandere af vore bestræbelser.

Akantha

INTERVIEW MED BOB ANGELO

Bob Angelo

I slutningen af juli måned havde vi den glæde at se *Bob Angelo*, formanden for vor hollandske broderforening, i København. Vi havde stort udbytte af at møde denne sympatiske personlighed, som i fuldt mål lod os få del i sine rige erfaringer med foreningsarbejdet i Holland. En del af oplysningerne bringer vi her i interviewform.

— Var De mange om at starte foreningsarbejdet for de homoseksuelle i Holland?

— Nej, jeg var til at begynde med helt alene om alt, og vort blad startede med kun 17 abonnenter.

— De har forskellige afdelinger i Holland. Hvordan har De ordnet kontingentforholdene?

— Hos os betales intet special-kontingent til de lokale afdelinger. Desuden er vort medlemsblad obligatorisk. Vi har således intet abonnement uden medlemskab.

— Danses der meget i den hollandske organisation?

— Kun i det sidste halve års tid har vi haft dans i Holland. Bortset fra de meget store fester nøjes vi med vor store radiogrammofon. Vi har en temmelig stor pladesamling.

— Har De også klubaftener uden specielle foranstaltninger?

— Nej, vi samles kun, når vi har et eller andet at byde på, men vore arrangementer koster os som regel ikke noget videre, da vi efterhånden har fået forbindelse med foredragsholdere og skuespillere inden for vor medlemskreds, som stiller sig gratis til rådighed.

— Hvordan får De gjort tilstrækkeligt for provinsmedlemmerne?

— Det er i alles interesse, at der først og fremmest er en fast sammenhængende organisation i hovedstaden. Så kommer provinsafdelinger i 2. række. Alt må udgå fra hovedstaden. Provinsianerne skal nok få udbytte af organisationen. F. eks. gør vi os næppe nogen forestilling om, hvad blot et blad betyder for en ensom sjæl ude på landet. Alene denne kontakt er meget værd, men desuden bliver der også af og til lejlighed til et besøg i hovedstaden.

— De har også et bibliotek. Fortæl os lidt om det.

Ja, vi har et bibliotek på foreløbig 300 bind. Udlånet foregår fra vort kontor, som er åbent hver dag fra kl. 10—15.

— Hvilke kredse er det så nærmest, De har med i Deres forening?

— Alle kredse er repræsenteret. De højeste kredse holder sig dog lidt fornemt tilbage.

— Hvordan med ordensreglerne i Deres lokaler?

— Vi holder ret streng justits i lokalerne. End ikke kysseri bliver tilladt »for åbent tæppe«.

— Der var tale om en europæisk kongres til efteråret. Bliver den til noget?

— Kongressen er ikke opgivet, men den er udsat til foråret, og vi håber at se mange deltagere fra Danmark.

— Har De tilsvarende træffesteder i Holland som vi her i Danmark?

— Ja, desværre er det vist almindeligt overalt, at homoseksuelle har disse uæstetiske træffesteder, og det har altid ærgret mig meget. Sådan har det jo været fra tidernes morgen. Det er dog mit indtryk, at det hollandske politi efterhånden har indset fordelene ved at lade mere anstændige træffemuligheder eksistere i fred.

— Har den hollandske forening et godt forhold til politiet?

— Ja, vi har endog i 3—4 tilfælde fået folk henvist til os fra politiet. Det drejer sig om sådanne tilfælde, hvor en ung mand har indladt sig på at gøre brug af betalt erotik. Politiet har da spurgt ham, om han ikke vidste, der findes en forening, hvor han kan gå hen og træffe lige-sindede.

— Mærker De ellers noget til politiet på anden måde?

— Jeg har i årenes løb haft mange konferencer med politimyndighederne, som altid er særdeles elskværdige og høflige. Vi har faktisk et udmærket samarbejde. Af og til kommer der også — som en formsag — en politimand til stede ved vore sammenkomster, men de er altid yderst høflige og blander sig aldrig i noget.

Pan

Forlaget »Aktuel Litteratur« beder os meddele, at så mange af »Vennen« læsere har sendt ordrer og forespørgsler, at der kan blive lidt forsinkelse, men alt ekspederes i den rækkefølge, hvori det indkommer.

Nogle kritiske bemærkninger

Der vil altid være forskellige meninger om årsagen til homoseksualitet, og nedenstående indlæg opponerer imod tidligere fremførte anskuelser. Det er os altid en glæde at få problemerne belyst fra så mange sider som muligt.
Red.

Hr. redaktør!

Først vil jeg takke for det store, opofrende og uforfærdede arbejde, som allerede er lagt for dagen. Til trods for de forskellige kritiske røster, der har lydt i anledning af bladet, er der for mig ingen tvivl om, at »Vennen« har en meget stor mission i retning af at lindre de mange menneskelige og sociale kvaler, det indebærer at være homoseksuel, og tiden skal nok vise, at foretagendet er levedygtigt. Men lad mig derefter fremkomme med lidt kritik.

Det, som kalder mig frem, er Homophilos' serie »Hvorfor er vi sådan?«, og da navnlig hans svar på A. H. G.s indlæg i bladets nr. 5. Homophilos anfører, at »den homoseksuelle tilstand er en midlertidig overgangsform hen imod en ny mennesketype« og senere: »Gennem en tusindårig udvikling opstår den nye mennesketype«. »Den homoseksuelle er på vej til at få begge de seksuelle poler repræsenteret i sit sjæleliv«.

Dette fremsættes med en autoritet og på en sådan måde, at den mindre kyndige uvægerlig får den opfattelse, at de fremsatte anskuelser er sikre kendsgerninger. Imidlertid må det slås fast, at sådan er det ingenlunde; de må ganske stå for forfatterens egen regning. Når man, som i nævnte artikelserie, søger at belyse spørgsmålet: Homoseksualitet udfra en videnskabelig, arvemæssig eller udviklingsmæssig synsvinkel, må det fremgå tydeligt, hvad forfatteren ved, og hvad han *tror* eller *håber*.

Historiske studier vedrørende homoseksualitet resp. biseksualitets hyppighed op gennem tiderne vil selvsagt være behæftet med en overordentlig stor usikkerhed (der foreligger desværre ikke gamle Kinsey-rapporter), og det eneste, man med ret stor, eller endda fuld sikkerhed kan sige, er, hvorledes homoseksuel livsform og omgangsform har været vurderet i de forskellige epoker. Homophilos vil ikke i den historiske del af menneskehedens udvikling kunne finde støtte for sin påstand om, at de to køn viser en fremadskridende tendens til at nærme sig en »ny mennesketype«, hvori begge »de seksuelle poler er repræsenteret«.

At kønnene med hensyn til deres levevilkår og deres *ydre fremtoningspræg* har nærmet sig hinanden er en anden sag, det er uomtvisteligt, men siger intet om den seksuelle trangs *retning*. Dette gør Homophilos selv opmærksom på, og mange — sikkert ikke mindst blandt homoseksuelle — har erfaret, hvor varsom man skal være med at drage slutninger vedrørende den seksuelle indstilling alene på basis af den ydre fremtoning.

Homophilos påstår endvidere, at homoseksualiteten er ved at tage et stort »opsving over hele verden«. Heller ikke denne påstand kan stå for nærmere kritik. Man må her nøje holde to fænomener adskilt: 1) den *reelle hyppighed* af homoseksualitet og biseksualitet, således som den kan konstateres med ret stor sikkerhed ved pålidelige statistiske undersøgelser ad modum Kinsey og 2) den frimodighed, hvormed homoseksuelle lægger deres indstilling for dagen.

Det er velkendt, at mange mener, at homoseksualiteten stiger efter krige og andre samfundsomvæltende begivenheder. I virkeligheden er det sikkert en fejlslutning, betinget af, at de homoseksuelle i sådanne perioder noget dristigere kommer frem i lyset. Det er det, vi er vidne til i øjeblikket. (Må jeg indskyde som min personlige mening, at nok finder jeg det naturligt, at homoseksuelle færdes omkring i samfundet med deres partner, på samme måde som en mand og en kvinde, men ligeså naturligt og påkrævet finder jeg det, at de lægger lidt bånd på sig og ikke for åbenlyst og udfordrende stiller deres betagelse af hinanden til skue. Netop en sådan demonstrativ offentlig optræden er medvirkende til at vække animositet mod homoseksuelle hos de »normale«, og jeg må indrømme, at den også frastøder mig).

Som sagt er der ikke leveret bevis for homoseksualitetens stigende hyppighed, og rent biologisk var det heller ikke at vente. Uden at gå nærmere ind på det endnu langtfra udforskede område vedrørende årsagen til homoseksualitetens optræden og alle de faktorer (arvemæssige, intern sekretoriske og milieubetingede), der influerer på den seksuelle trang, dens styrke og retning, vil jeg fremhæve, at homoseksualitet og biseksualitet sikkert i en meget væsentlig grad er betinget af arvelige faktorer (ændringer i gen-strukturen ved mutation?), som hos det enkelte individ kan være til stede i mer eller mindre udtalt grad (mængde?). Når først — gennem en fortsat arverække — der er udviklet et decideret homo-

seksuelt individ, hører dettes trang til kønslig omgang med det andet køn op, således at den pågældende ikke bringer sin homoseksuelt prægede arvemasse videre til næste generation. Homoseksualiteten uddør således i denne familiegren, men dukker som et naturens lune op i andre slægter.

Mere kan man ikke sige i dag om spørgsmålet: homoseksualitetens frekvens, og når jeg har følt trang til at fremkomme med mine indsigelser, er det for om muligt at forhindre, at man fra »den anden side« skal beskylde redaktionen for at være naiv eller for at fremsætte urigtige, subjektivt farvede anskuelser. At man er på vagt over for en sådan tendens ses f. eks. af den iøvrigt meget usaglige omtale af »Vennen« i bladet »Mentalhygiejne«.

Venlig hilsen

»Jack«

Da jeg var 20 —

Af Bjørn.

Ja, mere end 20 år har jeg vel ikke været, da min lærer, som underviste mig gratis, havde fået nys om min særlige natur og derfor gav mig den besked, at jeg enten måtte vise den ven, jeg havde, og som boede hos mig så ofte, vintervejen, eller også måtte han, læreren, holde op med at undervise mig. En elev med den indstilling kunde han ikke have.

Mit hjerte var ved at sprænges af sorg. Skulde jeg nu rive hvert gran af kærlighed ud af min sjæl? Leve uden »ham« syntes jeg ikke, jeg kunde. Mens jeg vandrede gennem Frederiksberg Allé ind mod byen, mødte jeg Hans.

Hans var en af kammeraterne fra skoletiden, og som jeg af og til havde sludret med i København. Jeg mærkede, at for ham kunde jeg åbne mit hjerte. Det var mærkeligt, for jeg havde jo aldrig åbnet mig for nogen før. Og nu Hans — vilde han kunne forstå mig? Jeg kunde jo ikke træffe min ven før senere på aftenen — og hvis jeg nu blev skygget, og det blev fortalt min lærer, at jeg lige var gået fra ham og havde opsøgt min ven, hvad vilde læreren så sige og gøre?

Som vi gik dér, Hans og jeg, følte jeg lettelse ved at fortælle det skete, ganske lempeligt. Og Hans forstod det hele. »Jeg har altid haft viden om din indstilling og har altid forstået dig og følt med dig, selv om vi er vidt forskellige. Selv skal jeg forloves med Kamma indenfor den

nærmeste tid, men vil hjælpe dig på alle måder, hvor det er mig muligt«, sagde Hans til mig.

Før vi vidste af det, var vi nået til Kongens Nytorv. Jeg var glad over at have truffet Hans. Turen gik i sommeraftenen gennem Bredgade over Langelinie og til Østerbro, hvor min ven boede. Hans gik op og ringede på, og min ven var kommet hjem. Vi sad så i flere timer og drøftede, hvad der var at gøre. Resultatet blev, at vi stadig skulde lade det gå som hidtil, men udadtil havde vi brudt, og jeg havde fuldstændig slået en streg over den »ækle last«, jeg var belemret med. Som om man kunde det!

Senere sagde Hans til mig, at vort venskab altid vilde bestå, fordi han havde fået min tillid og ikke ad omveje skulde høre om min særlige natur. »Findes der en mellemting mellem venskab og kærlighed, må det være det, der består mellem os«, sagde han. Og han havde ret. Jeg kunde aldrig føle forelskelse overfor Hans, men mit hjerte har han, som den uselviske ven, han viste sig at være. For han kunde jo også udsætte sig for prædikatet »bøsse« ved omgangen med mig. Det så han stort på.

Nu er Hans gift og har store børn. Selv er jeg vokset fra de småborgerlige synspunkter, ens medmennesker lufter ved hver given lejlighed, og lever mit liv, som jeg vil. Men der gives altså nogle få mennesker, der viser os forståelse og ikke kaster smuds på os. Menneskene ved jo heller ikke, hvordan deres egne børns natur er!

Min lærer underviste mig i flere år efter. Om han var vidende om, at jeg stadig kom sammen med min ven, ved jeg ikke. Det kom aldrig på tale efter, at jeg havde fortalt ham, at jeg var kommet bort fra »alt det« og havde vist min ven vintervejen. — Verden *vil* bedrages!

KUNSTNERISK ASSISTANCE

Da forbundet nu er i fuld gang med at tilrettelægge vinterens program, vil vi meget gerne snarest i forbindelse med sådanne medlemmer, der vil være os behjælpelig med kunstnerisk assistance (skuespillere, sangere, musikere o. s. v.) samt medlemmer eller andre interesserede, der kunde tænke sig at holde foredrag eller fremvise film af interesse for vore medlemmer. Meddelelse herom bedes rettet til forbundets postadresse, postbox 809, København Ø, eller telf. Go. 514 u.

Vi har også forsvarere!

Af Homophilos

Det lyder faktisk utroligt, at vort tidsskrift ikke er det eneste i Danmark, som offentligt forsvarer de homoseksuelle. Vi har fundet hele to, og de nøjes ikke med et forsvar, men søger endog at give en fornuftig forklaring på vor indstilling. Nogle citater vil vise det.

I »Okkultisten«s juni-nummer finder vi bl. a. en anmeldelse af en teosofisk pjece om det seksuelle, hvor det hedder: »Det fuldkomne og åndelige menneske er en virkelig androgyn (tvekønnet), hverken det ene eller det andet køn, selv om legemet kan være mandligt eller kvindeligt. Når individet har oplevet mange hundrede liv, vil den mandlige og kvindelige side af dets natur stræbe efter at komme sammen. Nogle af de særlig højt udviklede væsener er allerede begyndt at varsle den højere og afbalance-rede hermafroditismes fuldkomne menneskelighed i deres mentale og følelsesmæssige fremtræden«.

Senere hedder det: »Der er et andet seksuelt problem, som der bliver givet betydelig oplysning om gennem reinkarnations-loven, og det er et, som fortjener at komme i forgrunden, nemlig det om den maskuline kvinde og den feminine mand og alt, hvad der vedrører homoseksualitet«.

Herpå følger nogle redaktionelle kommentarer: »Der gives forskellige forklaringer på denne indstilling, som præger så mange kunstnerisk disponerede mennesker. En af forklaringerne er, at de pågældende har haft en lang række inkarnationer (jordliv) i eet køn. Når de så pludselig fødes som det modsatte køn, vil de have svært ved straks at indstille sig til den nye seksualform. Efter f. eks. en lang række kvindelige inkarnationer må den pågældende i sit første maskuline liv — også i sin kirtelstruktur — blive en temmelig feminin mand. Og det stik modsatte kommer til at gælde for kvindernes vedkommende«.

Hvorvidt man som okkultisterne vil tro på, at vi lever mange gange på jorden og fødes påny, er naturligvis en smagssag, men vi kan ikke bortforklare deres ærlige forsøg på at finde en rimelig grund til vor indstilling. Alene det betyder meget. Og så er vi fri for den irriterende moralske pegefinger, som er så velkendt fra anden side.

»Okkultisten« fortsætter: »At de homoseksuelle ikke kan lastes for deres indstilling, er efterhånden anerkendt af alle kultiverede menne-

sker, men noget andet er, om den her givne forklaring er fyldestgørende. Det er kun tilfældet, såfremt man virkelig skifter køn mellem inkarnationerne, og det er som bekendt et stridsspørgsmål. Martinus forklarer jo de nævnte seksuelle afvigelser som en naturlig følge af den omplacering af den maskuline og feminine pol, som er begyndt at foregå i det moderne menneske. Mennesket er et halvt væsen, så længe det kun er han eller hun. Derfor går udviklingen hen imod det dobbeltpolede væsen.

I tidsskriftet »Kosmos« for maj måned findes også en interessant artikel, som vi vil tillade os at citere en del af: »Intet problem er vel større i vor tid end den seksuelle forvandling, hvis spor år for år bliver stadig tydeligere. Med fede typer forkyndte »B. T.« i påsken, at Danmark har sat rekord med hensyn til skilsmisser, idet 2 af hver 10 indgåede ægteskaber nu opløses. Overalt mærker man, at de bånd, der før i tiden gjaldt for hellige og ukrænkelige indenfor dette område, ignoreres.

Den individuelle frihed kræver her en ret, som kun altfor sjældent begrundes moralsk, og virkningen af denne opløsningstendens er, om man kan lide tanken eller ej, ofte meget pinefuld at iagttage. Livet går imidlertid sin gang. Om nogen tilbagevenden til tidligere tiders forhold indenfor dette betydningsfulde område vil der ikke blive tale. Derimod — henover en længere tid — om en større indbyrdes hensynsfuldhed i denne for langt de fleste mennesker dybt smertefulde oplevelse.

Medens således enhver kan iagttage forvandlingens rent ydre side og konstatere et bestemt livsområdes aldeles åbenbare sammenbrud, er det endnu kun de færreste, der kender den dybeste årsag bag den proces, de her er vidne til. Langt de fleste klarer problemet med en tåget hentydning til tidens kaotiske forhold og mener, at det hele »vel engang vil falde i leje igen«. Disse mennesker tror, trods det syn, der åbenbares direkte for dem, stadig, at begreberne »mand« og »kvinde« er uforanderlige. Det falder dem ikke et øjeblik ind, at den kendte trekant: mand, kvinde og elsker, i virkeligheden forlængst er blevet erstattet af en for det almindelige ægteskab langt farligere trekant: mand, kvinde, — menneske.

»Uden kendskab til egen mentale struktur lever disse mennesker i en meget farlig uvidenhed med hensyn til den side af deres bevidsthedsliv, der udgør sædet for »den højeste ild«: de skabende eller seksuelle kræfter. Uden at være klar derover tror de i virkeligheden på myten om mandens

og kvindens guddommelige tilblivelse og ser ikke, eller vil ikke se, at også her er der noget, der hedder evolution, og det oven i købet en evolution med et mål, der nok kan give anledning til eftertanke.

Vi er hverken mænd eller kvinder længere. Skarpere end noget andet nulevende menneske har Martinus påvist for os, at vi er regulære overgangsvæsener mellem ordinære han- og hun-dyr og så et væsen, som endnu ikke er »af denne verden«, nemlig »det rigtige menneske«, men som i højeste grad er i færd med at blive det.

Man skal ikke være begavet med noget specielt oversanseligt organ for at konstatere, at menneskene udgør en overgangsskala, der udviser alle tegn fra grov og primitiv maskulinitet eller feminisme frem til stadier, der grænser til det for de fleste gådefulde: tilsyneladende maskuline mænd med blide og følsomme sind og feminine kvinder med en sjæls-tilstand i hvilket det maskuline gør sig så stærkt gældende, at selv den mest maskuline mand hurtigt genvinder den fornuft, som blev lammet af den rent ydre apparition.

Det tog utalte sekler for den kødædende plante at gennemløbe forvandlingen til det fuldkomne dyr, og det vil tage lang tid for det vordende menneske at frigøre sig for den mentale dyreham, der endnu lammer de fleste af dets bevægelser. Men processen er i gang, og dens virkninger er i dag så synlige, at kun den åndeligt blindfødte kan benægte dem. Videnskaben har forlængst fået sine øjne åbne for problemets både fysiske og psykiske side. Men — og dette er måske det mest tragiske, vi oplever — vor videnskab er rent materiel, benægter simpelthen sjælens eksistens og søger derfor sine løsninger på de opståede konflikter på områder, hvor der ingen løsning findes: nemlig de rent fysiske.

Arv og milieu hjælper ikke den, der her er i vanskeligheder, og det gør hormonindsprøjtninger eller operationer heller ikke. Man kunde på sin vis ligeså godt give fostret, der i moders liv repeterer et rent dyrestadium, en indsprøjtning og så håbe på, at det standser her og kommer til verden som en eller anden forhistorisk dyreskabning. Sandt nok er formen undergivet visse arvelighedslove, men det bag formen eksisterende jeg er andet og mere end form. Det er et tidløst noget med eet eneste formål: Livsoplevelse!

Senere hedder det: »Vi er, som Martinus siger det, »sårede flygtninge mellem to riger«. Vi er ikke længere fuldkomne dyr, men vi er heller ikke

Malthus teori om, at homoseksualitet er naturens våben mod overbefolkning, er forkert. Naturens mål kan man ikke klarlægge, så længe man ikke ved, hvad liv er.

Herregud, hvad er da denne mærkelige tiltrækning mellem to mennesker af samme køn, som så mange har så ondt af? Simpelthen to mennesker, der ligefrem tvinges mod hinanden og bereder hinanden nogle behagelige følelser. Efterhånden er det jo sådan, at dette kun blomstrer naturligt hos enkelte naturfolk, hvor kirke og præster endnu ikke har nået at brændemærke denne følelse som »synd mod naturen«. Jeg ved ikke, hvad de herrens tjenere gør ved det — men »synden« findes også i dyreriget.

Den seksuelle forening mellem mand og kvinde har vel som mål forplantningen, men der står ingen steder skrevet, at det er det eneste og rigtige. Seksualdriften kan også følge andre mål, hvad der må være hensigten, når man tager de homoseksuelles store skare i betragtning. Naturen er ikke sløset; der går intet til spilde. Homoseksuel kærlighed har været medskaber af og bærer af store åndelige værdier gennem tiderne i kraft af sine opdragende mål. Når en mand har arbejdet og levet for sin ven, har ansoren så ikke været tanken om den individuelle belønning? En mand giver sig dog ikke til at videreføre racen, hvis ikke hans vellyst, hans individuelle belønning vinkede forude.

Er ikke alle handlinger udstrålinger af seksualdriften, af kærlighedsdriften? Sjælelig og åndelig skønhed vil altid belive det fysiske og give det et forklarelsens skær, således at man i virkeligheden vil være uafhængig af fysiske fornemmelser, og en evt. spontan fysisk antipati vil herigennem overvindes. Tilsyneladende er vi alle typeelskere. Men det er også kun tilsyneladende. Jeg har flere gange oplevet efter et selskab, hvor bl. a. et begavet, homoseksuel menneske var til stede, at en tilstedeværende heteroseksuel gæst har spurgt mig, hvad pokker det var, der gjorde, at han var blevet så betaget af vedkommende, der så absolut ikke var nogen skønhedsåbenbaring. Han havde gang på gang grebet sig selv i at tænke på denne mand.

Det har simpelthen været den anden side af hans seksuelle liv, der blev berørt af den anden, hos hvem det var karakter. Hans slumrende anlæg blev vækket og svulmede op. Har en heteroseksuel konfliktstoffet i sig, vil usikkerheden vækkes. Vil hans seksualitet blive afreageret eller

forløjet? Hvis han fornægter sin natur, vil det forstærke hans afsky for den homoseksuelle. Denne type leverer materialet til de mennesker, der forfølger os.

Aldous Huxley har så ret når han i »Ends and means« siger: »Seksualitet er en fysisk handling, men det er også og til samme tid en følelsesmæssig og intellektuel handling!

FRA LIVETS ARENA

En del af vore følelsesfæller bruger betegnelsen »de normale«, når de taler om de heteroseksuelle, hvorved de samtidig stempler dem selv som unormale. Skulde vi ikke se at få aflagt den dårlige vane? Vil man endelig have en nem betegnelse for »de andre«, så kald dem »de ordinære«.

★

Den 12/7 bragte »Politiken« en smuk artikel om »Fangen i Læderstræde«. Den handler om en lind, der vokser i en baggård på størrelse med en fængsels-celle. Lindetræet skyder frem af et hul i asfalten ved siden af en skarnkasse, men ser iøvrigt ynkeligt ud på grund af de dårlige livsforhold. Artiklen ånder af sympati for den stakkels lind, der har fået en så sølle eksistens. Man griber sig i at se en tilsigtet symbolik i denne artikel, der henleder tanken på organist Lind i Læderstræde, som forleden blev myrdet — fordi han var homoseksuel!

★

Vi vil gerne gøre opmærksom på to svenske bøger, som udkommer omkring 1. september. Den ene er »Brinnande blomma« af Jan Hogan. Hovedpersonen er lærer med homoseksuel konstitution, og bogen skildrer usædvanlig åbent de vanskeligheder, han kommer ud for på grund af, at han stadig er omgivet af fristende elever. Den anden bog er »Grabb på glid« af Nils Hallbeck og udkommer på forlaget Natur och Kultur. Den handler om en ung kontormand, som gennem en serie tilfældigheder bliver forbryder, særlig forårsaget af statens lovgivning med resultatet: Gangsterdåd mod homoseksuelle!

★

»Politiken« bragte den 30/7 en kronik om »Familie og køn i kommunistisk ideologi«. Det fremgår heraf, at reaktionen breder sig. Mens man tidligere fremhævede ligheden mellem de to køn, lægger man nu vægten på forskellen, bl. a. ved at indføre særlige drengeskoler og pigeskoler. Denne almindelige tilbagevenden til ældre forhold giver sig også udslag i en række ændringer i straffeloven. I Rusland er der i dag streng straf for homoseksuelle handlinger.

FRA VORE AFDELINGER

København

Forbundets ønske om at få et klublokale i København er nu gået i opfyldelse. Vi har fået et nydeligt lokale med plads til ca. 100 mennesker på 1. sal i Kompagnistræde 21. Det er således i selskabslokalerne ovenover »Rådhuskælderen«, og der er særlig opgang dertil direkte fra gaden. Da der kræves en vis omsætning for at få lokalet gratis, begynder vi forsigtigt, men efterhånden som forbundet vokser, håber vi at kunne holde åbent hver aften. Der kan dog kun disponeres over lokalet til kl. 24. Man kan få serveret alle slags drikkevarer foruden kaffe, the og smørrebrød.

Til vort klublokale bliver der dog kun adgang for medlemmer *mod forevisning af medlemskort*. Dette vil blive meget stengt håndhævet. Udenlandske gæster kan medtages mod, at de fremviser deres pas. Det er bestyrelsens absolutte ønske, at alle viser en sømmelig opførsel, men det må naturligvis ikke forhindre os i at more os og være os selv i vort eget lokale. Dans bliver således også tilladt.

Men vi skal ikke blot more os i vort klublokale. Forbundet vil også gerne, ligesom de tilsvarende foreninger i udlandet, gøre en kulturel indsats og indleder derfor med mellemrum nogle af aftenerne med foredrag, diskussion, musik, forskellig kunstnerisk underholdning o. s. v. Derefter bliver der lejlighed til at danse, så det nyttige forenens med det fornøjelige. Vi håber herigennem at kunne tilfredsstille alle vore medlemmer. Også medlemmer fra provinsen er naturligvis velkomne, men husk medlemskortet!

Månedens program:

Lørdag den 17. september kl. 20: Åbningsfest. Festtale, underholdning og dans.

Lørdag den 1. oktober kl. 20: Landsforbundets kasserer fortæller om sin udenlandsrejse, bl. a. om sit møde med schweiziske følelsesfæller og virksomheden i deres forening. Derefter underholdning og dans.

Adgangstegn à 1 kr. pro persona fås ved indgangen.

Vi håber at se rigtig mange medlemmer disse to aftener, så vi snarest kan udvide og holde åbent noget oftere. Ved samarbejde og sammenhold når vi langt, og vi går uden tvivl en stor vintersæson i møde. Nye medlemmer optages på de sædvanlige betingelser, og abonnenter på »Vennen« kan blive medlemmer for resten af året for 3 kr.

Bestyrelsen

»Vennen« udgives af »Forbundet af 1948« og udkommer 10 gange om året. Abonnement kr. 6,00 pr. halvår og kr. 12,00 pr. helår, kan indbetales på postkonto 727 15, c/o »Forbundet af 1948«, postbox 809, København Ø. Bladet tilsendes abonnenter i lukket kuvert. Al post vedr. foreningen og bladet sendes til »Forbundet af 1948«, postbox 809, København Ø. Redaktionen slutter den 5. i måneden. Redaktører: »Homophilos« og A. J. Madsen (ansvh.), postbox 809, København Ø. Trykt i »Firmatryk«, København Søborg.

Takst: 20 øre pr. ord, som vedlægges i frimærker samtidig med bestillingen. Indsendes til »Forbundet af 1948«, postbox 809, København Ø, senest den 20. i måneden.

Svar til nedenståendeannoncører sendes til postbox 809, København Ø, med angivelse af annoncens mærke. Indsend billetter i dobbelt kuvert, og vedlæg upåklæbet porto til viderebefordring i den yderste kuvert. Fra udlandet må medsendes internationale svarkuponer i stedet for frimærker.

Ung mand, kraftig, ønsker bekendtskab for gensidige besøg, eventuelt ferierejse, med kammerat, 21—35 år. Gerne Jylland—Fyn. Svar med foto, der returneres til billet mrkt.: »S. 118«.

Bekendtskab søges af 33-årig tjenestemand med ligesindet kvindelig tjenestemand eller lignende. Formål pro forma ægteskab for at ophæve de uretfærdige lønningsforhold. Billet mrkt. »S. 115«.

Schweizer, i begyndelsen af trediverne, ønsker at træde i forbindelse med ung dansker, som kan få lejlighed til at tilbringe ferie i Schweiz. Tilbud med foto under billet mrkt. »S. 119«.

Forretningsmand, 35 år, høj, slank, velklædt og berejst, med interesse for teater, litteratur og rejser, ønsker venskab med kvik, maskulin, kraftig 20—30-årig sporty ung mand af god familie (helst provinsen). Udførlige oplysninger med vellignende foto til billet mrkt. »S. 120«.

Herre, ca. 40 år, søger 1 stort eller to mindre værelser med køkken eller køkkenadgang snarest. Billet mrkt. »S. 121«.

Nudist søger korrespondance med mandlige nudister i alle aldre. Billet mrkt. »S. 117«.

28-årig københavnere, ikke feminin, 168 cm høj, spinkel af bygning, vægt 63 kg, ikke særlig velskabt og alt andet end køn, kortbenet, mellemblond (men tyndhåret), grønne øjne (små, men kønne), opstopper-næse, stor mund, af temperament optimistisk flegmatiker, godt humør og stor humoristisk sans, snobbet men meget omgængelig, udprægede paidophile anlæg, af mellemklassefamilie, selv usikre indtægter, sproglig student, specielt interesseret i filosofiske og religiøse spørgsmål (protestantisk løsgænger), politik (liberal konservativ), litteratur, historie, geografi, musik (klassisk, opera) og havekunst, uden interesse for restaurationsliv, kortspil, sport, automobiler og skuespillere, søger bekendtskab med ensom, ikke for feminin, ung mand, 20—30 år gammel, der formår at omgås dannede, normale mennesker. Billet mrkt. »S. 116«.

Münchener, 39 Jahre, jung aussehend, 182 cm, dunkelblond, Sportsmann, kunstliebend, sucht ritterlichen Freund, mit dem er sein ganzes Leben aufbauen möchte. Billet mrkt. »Bayern, S. 111«.

Schweizer, 25 Jahre, sucht Korrespondenz (deutsch, französisch oder italienisch). Billet mrkt. »Alp, S. 112«.

Fynbo, slank, sportstrænet, ensom ung mand medio trediverne, med alsidige interesser, søger bekendtskab for udveksling af breve og weekendbesøg — kan det lykkes her igennem, da skriv venligst, gerne med foto til billet mrkt. »fair play S. 113«.

Københavnere, 28 år, søger venskab med kultiveret ligestillet. Breve med foto, som returneres, ønskes til billet mrkt. »S. 114«.

Forbundets landsformand søger lejlighed, værelser eller værelse med køkkenadgang, evnt. del af en lejlighed, gerne hos følelsesfælle i København fra 1. oktober. Evnt. tilbud til *Lundabl Madsen. Box 124, Ålborg*.

B Ø G E R

nye og antikvariske

MALERIER . FYLDEPENNE

SPECIALITET:

Seksual-litteratur

køber bladets læsere med fordel hos os, idet vi ikke alene er billigst kontant, men også på rate. Intet ratetillæg. Forlang boglister.

10 procent af forlagets salg til læserne, uanset den enkeltes køb, tilgår Forbundet af 1948.

Send Deres ønsker og bestillinger til:

Forlaget »AKTUEL LITTERATUR«

Postbox 3 ✧ Norresundby

Forbundets landsformand søger beskæftigelse ved kontor el. lign. i København fra 1. oktober. Tilbud direkte til *Lundahl Madsen, Postbox 124, Ålborg*. Alt har interesse.

Odense. Selvstændig forretningsmand, 45 år, egen lejlighed, ønsker varigt venskab med jævnaldrende herre. Gerne uniformsmand, ikke feminin. Foto, som returneres, til billet mrkt. »S. 100«.

Yngre mand i provinsen, 44 år, maskulin, søger ven mellem 20 og 30. Interesser: Musik, sprog og litteratur. Billet, helst med foto, mrkt. »S. 101«.

Ung mand, 27 år, med egen lejlighed, søger varigt venskab med maskulin type. Kun alvorligt mente breve med foto, der returneres, ønskes. Billet mrkt. »S. 102«.

København. 32-årig akademiker, interesse bl. a. musik, søger forbindelse med mand med evner og interesse for varigt venskab. Billet mrkt. »S. 103«.

Rolig, kultiveret ung mand, 30 år, søger 25—30-årig hyggelig, stabil ung mands venskab. Helst fra København eller omegn. Interesser: Teater, Film og hjemlig hygge. Billet med foto, der returneres. Billet mrkt. »S. 104«.

København. Ensom ung mand, 29 år, maskulin, savner en god kammerat. Ikke feminin. Svar med foto i billet mrkt. »S. 105«.

Svensker i 25-årsalderen ønsker korrespondance og venskab med høj, kraftig ven i 30-årsalderen. Helst bosiddende i Sverige; dog ingen betingelse. Billet mrkt. »S. 106«.

Sjælland. 43-årig kontormand, provinsianer, søger kultiveret, maskulin kammerat, 25—40 år. Breve gerne med foto, til billet mrkt. »S. 107«.

Søger, så skal du finde, siger man. Det vilde være dejligt om jeg herigennem »Vennen« kunde finde en virkelig god ven (ikke feminin), ca. 30—40 år. Er selv 30 år, af alm. højde, mørk og slank, og med et lyst sind (ikke feminin). Alsidige interesser. Billet mrkt. »S. 108«.

Ung mand, 172 cm høj, blå øjne, lyseblond med et tiltalende ydre og væsen, ønsker bekendtskab med høj ung mand, 25—30 år. Billet mrkt. »S. 109«.

Gårdejer fra Midtsjælland, bor midlertidig i Kolding, 50 år, søger bekendtskab med rolig, stille og beskeden yngre mand. Mål: varigt venskab. Billet mrkt. »S. 110«.

Annoncepriser: 1/1 side 85 kr., 1/2 side 45 kr., 1/4 side 25 kr. og 1/8 side 15 kr.
For 5 og 10 indrykninger henholdsvis 10 og 25 % rabat.